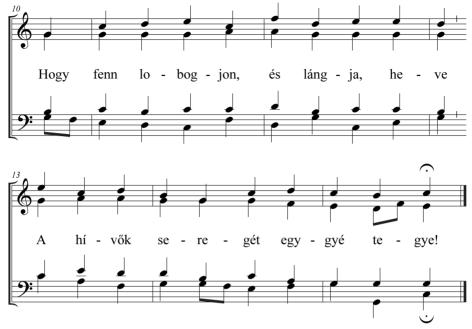
192. Ó, Uram, bizonyságod Lelke...

- 2. Kialudt a szeretet lángja? Nem! Bennünk is lángoljon szüntelen! Legyen termő az Isten magja És örök gyümölcsöket teremjen; Ez árasszon ránk égi levegőt, Adjon a harcban győzelmet s erőt!
- 3. Hű Pásztor, tanítottál minket, Hogy szorgalommal tegyük munkádat; Te erősítsd szeretetünket, Fűzzél egybe, mint tanítványidat, És bátoríts, hogy sose hátráljunk, Tanítsál, hogy csak benned bízhatunk.
- 4. Utunk a kereszt útja légyen, Hogy templomul szenteljük szívünket, És nehogy a pokol tüzében Szenvedjen lelkünk kínt és gyötrelmet; Pásztorszavad azért erős legyen, És visszhangozzék mindig szívünkben!
- 5. A menny kapuja nyitva nékünk Örökkévaló szövetségedben; Ha hívek leszünk s benned élünk, Szentlelkeddel lakozol szívünkben! Így állhatunk meg rendületlenül Frigyedben, bár föld és ég összedű!!
- 6. A harc megy életre-halálra, A gyáva fél, menekül és remeg; Ki Krisztust ölti fel magára, Mint erős vértet, csak az állhat meg. Fel, testvéreim, örömmel tehát, Ha győztünk, nyerünk életkoronát!

És e Szentlélek tészen bizonyságot a mi lelkünkkel együtt, hogy mi Istennek fiai vagyunk.